

[Glistrup.]

helst tidspunkt har været nogen som helst forsinkelse, før hr. Gudme med medforslagsstillere begyndte at blande sig i sagen.

Sagen var ikke færdigbehandlet på det pågældende tidspunkt, hvor situationen var den, at der krævedes yderligere oplysninger, og hvor der navnlig af hensyn til den politiske stillingtagen måtte skaffes nærmere oplysning om finansministerens anslag, der jo går ud på, at hvis vi får fjernet den hugorm i det danske samfund, som 2½ pct.-afgiften udgør, skal vi til gengæld have en brilleslange ind i form af kapitalvindingsskat på hele denne sektor inden for parcelhusområdet. Det var noget, vi måtte have afklaret forinden. Det fik vi først afklaret, da finansministeren talte et sprog, som ikke blot fuglene kunne forstå, i bemærkningerne til ændringsforslag til lov om særlig indkomstskat. Derefter ved vi, at de, der går ind for 2½ pct.-afgiftens afskaffelse, bevæger sig ud på et sted, hvor der kommer kapitalvindingsskat på almindelige hushandler. Det vil vi i fremskridtspartiet ikke være med til, og derfor var vor stilling afklaret, den dag det kom frem, og derfor er vi klar til at afgive betænkning om, at vi ikke tør løbe den risiko, der ligger i at afskaffe 2½ pct.-afgiften nu, hvor finansministeren har bekendt kulør.

Skatte- og afgiftsudvalget har et klart flertal, så vidt jeg kan skønne, for at afgive betænkning i denne sag, og uanset om dette forslag bliver forkastet, vil skatte- og afgiftsudvalget formentlig afgive betænkning inden ret lang tid vedrørende sagen, så den kan komme til afgørelse i salen. Men det kan ikke være rigtigt at tvinge skatte- og afgiftsudvalget til en sådan betænkningssafgivelse, det må simpelt hen være op til det enkelte udvalg og dets flertal suverænt at afgøre, hvornår det vil afgive betænkning; derfor kan det ikke være rigtigt at vedtage et forslag som det af hr. Gudme m. fl. fremsatte. Vi ville kunne få et væld af formalistiske debatter her i folketinget, hvis enhver, der havde fremsat et eller andet forslag eller ikke fremsat forslaget som i dette tilfælde her, kunne komme rendende og sige, at nu skal folketinget give de og de pålæg til sine udvalg. Man må bringe frem i salen, hvad man vil, men man skal ikke ind på, at folketinget giver pålæg til udvalg. Derfor ville

det være særdeles parlamentarisk uheldigt, om man vedtog hr. Gudmes forslag. Man bør stemme imod det.

Enggaard (V):

Dette spørgsmål er jo ikke primært problemet omkring selve 2½ pct.-afgiften og dens afvikling, som venstre som bekendt ønsker skal ske fra 1. oktober 1974, og vi håber, det vil være muligt i nærmere fremtid at opnå et flertal her i salen for denne afskaffelse.

Det beslutningsforslag, som vi behandler i dag, kan vi derimod ikke medvirke til. Vi vil godt være med til at drøfte selve det principielle problem om et flertals ret i et udvalg til at afgive betænkning, sådan som det også tidligere har været drøftet i forbindelse med diskussioner om arbejdsgangen her i tinget. Der vil jo da også i den kommende tid ske sådanne drøftelser i det udvalg, som vil gå i gang med dette arbejde. Men det vil være forkert ved en vedtagelse af forslaget at indføre en ganske ny praksis i disse ting. Det vil være uoverskueligt for tingets arbejde. Vi vil derfor anbefale, at man stemmer imod forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme) (RV):

Man kan vel spørge, om vi i dag ved anden og sidste behandling af dette forslag er kommet meget videre, end vi var, da forslaget blev behandlet første gang i begyndelsen af marts. Måske en lille smule med hensyn til det principielle.

Når man ser på betænkningen, hvor der er 3 mindretal, vil man se, at det massive flertal, der tidligere var for, at kun flertallene i udvalget og de alene styrer, hvad der skal ske i udvalgene, tilsyneladende ikke er helt så sikkert til stede i udvalget for forretningsordenen, men at man i den særlige arbejdsgruppe, der skal tage sig af tingets arbejdsgang, vil arbejde med dette spørgsmål. Og det kan måske være en trøst i dette principielle spørgsmål, at denne faste, vedholdende opfattelse, der ellers har været her i tinget af, at flertallet alene styrede, hvad der skulle ske i udvalgene, måske er under nedbrydning; hvor der er liv, er der som bekendt håb.

Men når vi ser på det konkrete, er der ikke noget liv, men måske nok håb, for da